

stille en Sammenligning med den Virksomhed, som Nationalforeningen til Tuberkulosisens Bekæmpelse har udfoldet, de Summer, den tumler med, og hvad det har kostet. Jeg skal dog ikke gøre det, men pege paa, at dens Virksomhed har været at skaffe Gehør, Interesse for Sagen og skaffe Penge. Den samme Virksomhed driver Dansk Arbejdsmandsforbund. Nationalforeningen har indsamlet, saa vidt jeg ved, 95,000 Kr., og det har i Løbet af 9 Maaneder kostet 11,000 Kr. i Udgift. Jeg skal herimod oplyse, at de Indtægter, Dansk Arbejdsmandsforbund har haft i vedkommende Regnskabsaar, have været 300,000 Kr., som ere indbetalte som frivillige Bidrag. Det har ikke kostet tilnærmelsesvis, ja, blot Halvdelen af det Beløb forholdsvis, som den ærede Nationalforening har maattet udgive for at indsamle sine Penge.

Der siges en anden Ting i vedkommende Pjece, som ogsaa det ærede Medlem ganske rolig gør til sine Udtalelser, at alle disse mange Penge ere gaaede ud af Husmændenes Lommer. Maa jeg blot til Berørligelse for de Venner, Husmændene maatte have i denne Sal, oplyse, at der er ingen Fare. Stillingen er nemlig den, at vort Regnskab udviser, at i den Tid, det drejer sig om, have de Medlemmer, der ere Husmænd og Landarbejdere, fra vor Organisation faaet udbetalt et dobbelt saa stort Beløb, som de nogen Sinde, selv naar hele den Tid, de have været Medlemmer forud, tages i Betragtning, have haft Lejlighed til at indbetale til dansk Arbejdsmandsforbund, saa der er ikke Fare for, at Husmændene og Landarbejderne blive blokkede af vore Organisationer. Det ærede Medlem sagde endvidere, at det var de fattigste Arbejdere, der skulde betale de Summer, men det var mere berettiget at omskrive dette og sige, at det netop var de fattigste Arbejdere, der som Medlemmer af dansk Arbejdsmandsforbund bestemte disse Udgifter. Der er ikke en eneste Udgift, der er afholdt uden forud at være forlangt af Organisationens egne Medlemmer paa vor Kongres. Hvis det ærede Medlem altsaa vilde være oplysende, skulde han have sagt, at det var de fattigste Arbejdere, der selv forlangte disse Udgifter afholdte, hvilket blandt andet kan dokumenteres ved, at det paa vor sidste Kongres ekstraordinært blev bestemt ydermere at anvende 10,000 Kr. til Agitation, blandt Landarbejderne, fordi Arbejdsmandene have den Opfattelse, at det var nødvendigt for overhovedet at faa bragt saadanne Forhold til Veje paa Landet, at

Folk derude kunde blive i Stand til at leve nogenlunde taalelig.

Det ærede Medlem kom saaledes galt af Sted med sine Oplysninger, han har citeret og gjort til sine egne urigtige Tal, og han har fremsat en ganske ubegrundet Bedømmelse af hele denne Sag. Hans Handlemaade turde just ikke i Fremtiden øge Tilliden til ham i hans borgerlige Erhverv eller Tilliden til ham i Rigsdagen. Hermed skal jeg lade dette ligge. Jeg haaber, at det ærede Medlem en anden Gang vil være forsigtigere med at fremsætte Oplysninger, naar han ikke ved bedre Besked.

Jeg maatte maaske endnu trods den sene Aftentime gøre en enkelt Bemærkning til den højtærede Kultusminister i Anledning af, hvad det ærede Medlem for Kjøbenhavns 8de Valgkreds (Martin Olsen) fremdrog vedrørende den Optræden, som Hr. Pastor Sørensen ved Garnisons Kirke har udvist ved nogle Arbejderes Jordefærd. Den højtærede Minister svarede, at der ikke i Øjeblikket var noget at gøre fra hans Side, han vilde ikke være i Stand til at skride ind, fordi den bestaaende Lovgivning hjemlede Hr. Pastor Sørensen Ret til det Skridt, han havde foretaget, at nægte Adgangen til, at en Fagforeningsfane maatte være til Stede ved en Arbejders Begravelse. Jeg vil hertil blot sige, at det er vel ganske rigtigt, at ifølge Loven har Præsten denne Ret, men det modsatte kan ogsaa paastaas og maaske endda med en bedre Grund, thi Præsten har faaet denne Ret til at skønne over en Fanes Nærværelse og andre særlige Forhold ved en Begravelse for derigennem at forebygge Forstyrrelse eller Uro eller i det hele taget Forhold, der kunne fremkalde Forargelse og ødelægge den højtidelige Handling. Kun til dette Formaalets Fremme har Lovgivningen givet Præsten denne Myndighed. Men Præsterne bruge deres Myndighed i dette Tilfælde og have brugt den i mange tidligere, ikke til at forsvare Orden og Sømmelighed eller til at forhindre Forargelse, men netop til at fremkalde usømmelige Optrin og Forargelse. Hvorledes kan da den højtærede Minister være enig med Hr. Pastor Sørensen i, at det er i Overensstemmelse med de foreliggende Forhold, naar han har skønnet, at en Fagforeningsfanens Nærværelse ved det vedkommende Fagforeningsmedlems Begravelse vilde vække Forargelse. Det tror hverken den højtærede Minister eller overhovedet noget Medlem i denne Sal, at en Fagforenings Fane vil vække Forargelse ved en